TOVERI

Lännen suomalaisen työväen äänenkannattaja, ilmestyy Astoriassa, Oregon, joka päivä, paitsi maanantaina.

TOIMITUSKUNTA:

W. N. REIVO, A. SALMI, L. MOILANEN, J. MALO, K. E. HEIKKINEN.

TOVERI
(The Comrade)

The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish daily in the West. Published daily, except Monday, at Astoria, Ore., by the Western Workmen's Publishing Society.

Advertising rates in effect July 1, 1912, 40c per inch. Special discount allowed for larger and continuous advertisements.

TOVERI, BOX 99, ASTORIA, OREGON.
AUGUST NIKULA, Manager.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the Post-Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3rd, 1879.

SUBSCRIPTION RATES:
IN THE UNITED STATES AND CANADA:
For 1 year $3.75; For 6 Months, $2.00; For 3 Months, $1.25; For 1 Month 50c.

Ilmotushinta 40c palstatuumalta. Kuoleman-ilmotukset $1.50 kerta ja muistovärsyillä $2.00 kerta. Kihlaus-, syntymä- ja avioliitto-ilmotukset 50c kerta, hajutaantieto- ja nimenmuutto-ilmotukset 25c kerta, naima-ilmotukset $1.50 kerta, avioero-ilmotukset $1.00 kerta. Seisovat ilmotukset seuraavan hintaluettelon mukaan palstatuumalta: 1 v. 20c, ½ v. 20c, 3 kk. 25c, 1 kk. 30c.

Satunnaisista ilmotuksista tulee rahan seurata mukana. Englanninkielestä suomennetaan vapaasti.

TILAUSHINNAT YHDYSVALLOISSA JA CANADASSA:
1 vuosikerta $3.75; 6 kuukautta $2.00; 3 kuukautta $1.25; 1 kuukausi 50c.
SUOMEEN JA MUUALLE ULKOMAILLE:
1 vuosikerta $5.50; 6 kuukautta $3.00.

Huoneusto sijaitsee 10:nnen ja Duane katujen kulmassa.
Telefooni: konttori 365, toim. 832.

Häpeällinen asiakirja

Lehtemme tämän numeron alakerrassa julaistussa A. F. of Laborin virallisessa sotakantaselityksessä on kohtia, joita todellinen luokkataistelija ei voi ilman sydänkipuja lukea. Siinä on lauseita, jotka raatelevat niiden tunteita jotka tekevät kaikkensa työväestön herättämiseksi toimimaan luokkaetujensa mukaan.

Koko julistus on häpeällinen asiakirja, jonka sanahelinän seasta kuulee matelevan ylimystöjohtajiston äänen sen myydessä työväestön kannatuksen riistäjille. Se mitä siinä kiertäen ja kaartaen puhutaan työväestön oikeuksista, vapauksista ja sodan vastustamishalusta, ei ole mitään merkityksestä kun sitte selitetään, että jos sota meidän rauhantoiveistamme huolimatta syttyy, niin me kannatamme sitä kaikella voimallamme. Kun kerran tunnustaa, että riistäjät aiheuttavat sodan vain voittojensa takia, eikä hävittääkseen joitakin sivistyksen saavutuksia, niin on mieletöntä puhua yhteisistä eduista joita muka sodassa ajetaan ja yhteisestä vihollisesta jota vastaan taistellaan.

On narrimaista puhua maahanhyökkäyksvaarasta, kun täkäläiset sotakiihkoilijat tekevät kaikkensa sodan aikaansaamiseksi. Lienee tarpeetonta toistaa, että mitään ulkopuolista vaaraa ei ole joka pakottaisi sotaan — sellaista vaaraa nimittäin että joku ulkovalta olisi aikeissa hyökätä maahan. Sen täytyy näiden ylimysmielisten johtajainkin tietää, joskin he julistuksessaan puhuvat sellaisesta vaarasta. Vaikkakin he puhuvat työläisten oikeuksista riistäjiä vastaan, menettää sellainen puhe merkityksensä kun siihen liitetään lausunto, että vaikka etumme ovatkin ristiriitaiset, niin olemme me kuitenkin valmiit taistelemaan sen sodan jonka te omien etujenne takia alatte.

Julistus on orjakontrahti, jonka vertaisen saattaa laatia vain sellainen ylimyssakki, joka ei koskaan ole tunnustanut työväestön luokkaetuja, eikä sitä, että niitä voidaan ajaa vain erillään kapitalistien eduista. Emme julkaise sitä tarkoituksella käyttää sitä johteena toiminnallemme, vaan näytteenä siitä, minkälaiseen häpeälliseen asemaan työväestö joutuu silloin kun se lähtee yhdessä porvarien kanssa ajamaan muka etujaan. Me toivomme että nekin jotka ovat ennen ratsastaneet "armeijan kansanvaltaisuttamisella" ja sillä että **joissakin** sodissa on työväestöllä ja kapitalistiluokalla yhteisiä etuja ajettavanaan, tulevat huomaamaan, että heidän periaatteensa mukaan ei voida tehdä mitään eroa sodan ja sodan välillä, vaan että jos kerran tunnustamme yhteistoiminnan kapitalistiluokan kanssa välttämättömäksi sodan aikana, niin täytyy meidän tunnustaa se silloin sellaisenkin historiassa vertojaan löytämättömän sodan aikana kuin nyt uhkaava sota tulee olemaan, jossa ei edes vihollisen varjoakaan voida mistään löytää.

Kun luokkamahti nukkuu

Rautatielakko on siis vältetty, eikä hallitus katsonutkaan edulliseksi pakkotoimenpiteillä murtaa sitä vastusta jonka rautatieläiset olisivat mahdollisesti saaneet aikaan. Ne syyt mitkä pakottivat työläisille näennäisesti suosiollisen ratkaisun, selvenevät kyllä pian.

Että ratkaisu todellakin oli työläisille vain näennäisesti suosiollinen, selviää siitä, että samalla kun ylioikeus julisti kahdeksan tunnin työpäivälain perustuslain mukaiseksi, riisti se rautatieläisiltä lakkoutumisoikeuden. Päätös sellaisenaan on yksi musertavimpia iskuja niitä nimellisiä oikeuksia vastaan, joita täkäläinenkin työväestö on näihin saakka saanut nauttia. Ja tämän selityksen nojalla onkin helposti käsitettävissä, miksi rautatieparoonien oli taivuttava. Rautatieläisten vaatimuksiin suostuminen ei näet merkinnyt niin paljoa kuin olisi merkinnyt niiden pakkokeinoilla vastustaminen ja siksi ylioikeus asettuikin näennäisesti työläisten vaatimuksia kannattamaan. Siten voitiin pelastaa demokraatisen hallituksen poliittinen maine niiden työläisten keskuudessa, joita gompersilaiset politikoitsijat johtavat. Se luottamus jonka hallitus sai tämän päätöksen kautta vanhoillisten ja yleensä unionistisen työväestön keskuudessa, on sellaisenaan suuremmasta merkityksestä, kuin se luovutus jonka rautatiekapitalistien täytyi tehdä; heillähän on sitäpaitsi mahdollisuus siirtää kaikki tämän palkankorotuksen aiheuttamat lisäkulut kuluttajien niskoille kohottamalla rahdinkuletushintoja. Ja kun lisäksi vielä otamme huomioon sen että työläisiltä meni lakkoutumisoikeus, joka merkitsee sitä, että tulevaisuudessa ei voida ajaa rautatiekapitalisteja samaan pulaan kuin nyt, niin kannatti luovutus tehdä.

Sitäpaitsi voivat rautatiekapitalistit tehdä teollaan oivallista sotakiihotusta, hehän voivat nyt sanomalehdistönsä kautta selittää myöntyneensä vallan pakottavan isänmaallisuuden vaikutuksesta ja maalta työläiset mitä pahimmiksi roistoiksi, jotka eivät edes sellaisella vaaran hetkellä, jolloin vihollinen tähtää jo kolmentuhannen mailin päässä, luovu vaatimuksistaan.

Sen poliittisen konikaupan rauniolla, joka vaalien edellä tehtiin, uhrattiin siis työläisten lakkoutumisoikeus, siis kallein ase mitä täkäläisellä työväestöllä — joka valtiollisesti järjestymättömänä on voimaton käyttämään äänioikeuttaan — on näihin saakka ollut. Ja sen takasin valloittaminen ei ole niinkään hetken tehtävä.

Siten käy aina kun työväestön luokkamahti nukkuu. Ja sellaisen nukkuvan mahdin herättämispelko onkin eräs tekijä, joka ajaa kapitalistit toisinaan tekemään pieniä myönnytyksiä, antamaan lisää unijuomaa. Valveillaan oleva työväestö olisi ajanut sellaiset pienet vaatimukset kuin rautatieläisten vaatimukset olivat, lävitse ilman että se olisi menettänyt lakkoutumisoikeuttaan.

Toverin omatalo- ja muuttokysymys

Lähestyvissä kokouksissamme tulee epäilemättä suurimpana piirimme sisäisenä kysymyksenä olemaan liikkeemme, Toverin, oma talo- ja muuttokysymys. Allekirjoittanut ei aijo suinkaan seuraaville esityksillään yksilönä ryhtyä "runnaamaan" puoleen tai toiseen mihin liike on muutettava. Rakennetaanko liikkeellemme talo Astoriaan vai johonkin toiseen paikkaan. Selvää vain on se, joka tulkoon alussa jo sanotuksi, että tästä asiasta tulee jäsenistömme asettumaan jyrkästi vastakkaisille näkökannoille. Astorialaiset, sekä osa muiltakin paikkakunnilta varmasti tulevat taistelemaan liikkeen yhä edelleenkin omalla talolla kiinnittämiseksi Astoriaan, ja päättäen siitä yksimielisyydestä jolla Washingtonin valtion edustajakokous, jota kokousta ja sen edustajia ei ainakaan kukaan voinut masinoida, päätti että liikkeen täytyy muuttaa Seattleen ja rakentaa sille talo Seattlen osaston rakennutettavaksi suunnitellun talon yhteyteen ja johon mielipiteeseen yhtyvät m. m. portlandilaiset ainakin silloin kun asia joutuu ratkaistavaksi, sillä lopultakin uskon tulevan ratkaistavaksi vain kahden paikan, Astorian ja Seattlen, välillä, asetutaan täällä astorialaisia vastaan, joten ei ole epäilystäkään etteikö joukomme tässä tule jakautumaan. Kysymys missä käsitykseni mukaan pitäisi kuitenkin joukon päästä yksimielisyyteen on: Miten tämä tärkeä kysymys voidaan viedä ratkaisuun siten että sen perään kun se on ratkaistu, tämä joukko taas kokonaisena seisoo päätöksen takana. Minusta näyttää, että jos tämä omatalo- ja muuttojuttu viedään läpi "runnaamalla" tai huikaisemalla joukkojen silmiä suurilla lupauksilla miten monta tuhatta dollaria se meidän paikkakunta panee yksistään Toverin omantalon saantiin siitä hyvästä että se saadaan juuri meidän paikkakunnallemme ja jos tämä kysymys sitte vielä ratkaistaan vain osake ja ääni äänestyksellä, niin sellaisen ratkaisun perään jääpi katkeruutta synnyttävä hajaannus, mitä se merkitsee liikkeellemme, on helposti arvattu. Jos esimerkiksi seattlelaiset lupaisivat rakentaa talon ja muuttaa sen nykyisestä paikasta sinne yksin ja jos me tuollaisen lupauksen ja vieläpä sen täyttämisenkin antaisimme itsemme hurmat niin paljon että vain sen takia että seattlelaiset niin paljon panevat liikkeen hyväksi, päättäsimme sen muuttaa Seattleen, niin se olisi mitä ikävin erehdys. Ellei Seattle ole nouseva ja vilkastuva paikka, ellei se kykene tarjoamaan niitä edellytyksiä tulevaisuuteen nähden joita edellytyksiä ilman ei voida joukkojen kasvavia vaatimuksia tyydyttävästi toimittaa lehteä, niin mitäpä siitä, pitemmän päälle katsoen olisi liikkeellemme hyötyä vaikka sillä olisi kaksi taloa siellä. "Me tulemme pian siihen", sanoi eräs toveri Washingtonin valtion s. s. järjestön edustajakokouksessa, "että sosialistista lehteäkään ei tilata vain siksi että se on sosialistinen lehti, ellei se sisältönsä tuoreudella ja vilkkaudella kykene tyydyttämään lukijoitaan", ja tämän kirjoittajasta tuntuu, että tuossa lausuttiin totuudesta suuri osa. Päätöstä tehdessä ei olisi oltava muistamatta tuota.

Toinen tärkeä puoli kysymyksestä on: Kuka päättää, osakkaatko vain 1. piirin jäsenistö? Jos vain osakekohtainen äänestys asiasta päättää, voi sellainen päätös merkitä vallan toista kuin piirimme jäsenistön päätös, joka jäsenistö kuitenkin ensi ja viime kädessä joutuu laskut maksamaan. On muistettava että liikkeemme osakkeita on satoja ei-sosialistien käsissä ja osa toisten piirien osastojen käsissä jotka kaukana ollen eivät voi tuntea asemaamme ja noilla osakeäänillä voidaan kysymys ratkaista aivan toisin kuin mikä on piirimme jäsenistön mielipide. Siksi ehdottaisin, että osastot valtuuttaissaan kokousedustajiaan, evästäisivät siten, että kysymys talon rakennuksesta Toverille ja muutosta jätetään 1. piirin jäsenistön yleisäänestyksellä ratkaistavaksi jonka ratkaisun saamat päätökset täytyy liikkeen johtokunnan panna käytäntöön. Vasta sitte kun piirin koko jäsenistölle esitetään asiat puolelta ja toiselta, se harkittuaan ne antaa päätöksensä, takaa mielestäni parhaiten liikkeemme horjumattoman kestävyyden ratkaisun jälkeenkin, minkälainen tuo ratkaisu sitte lieneekään.

Leo Leino.

J. K. — Olkoon edellisen yhteyteen jo edeltäkäsin sanottu, että Seattlen S. S. osasto No. 5 tulee valtiomme edustajakokouksen päätöksen mukaan esittämään Toverin liikkeen muutettavaksi Seattleen, mutta Seattlen osasto ei tule "puustaamaan" tuota muuttoa. Se ei lupaa mitään siitä hyvästä että se sinne muutetaan, jota lupausta se ei tiedä voitavan täyttää. Se ei halua että se muutetaan Seattleen vain siksi että tuo liike olisi sitte Seattlessa, ellei liikkeen Seattleen muutettuna nähdä voivan voimaperäisemmin hyödyttävän työväen liikettä.

Sama.

SIELTÄ *ja* TÄÄLTÄ

Ei mitään Cook'in eduksi

Sen johdosta, että aikoinaan on vallinnut riitaa kahden amerikalaisen "naparetkeilijän" tri Cook'in ja kapteeni (nykyisin amiraali) Pearyn välillä siitä, kumpiko heistä saa "pelata" pohjoisnavalla käyneen "roolia" ja kun nyt — tosin sen jälestä kun Cook on perinpohjaisesti hävinnyt leikissä Pearyn kanssa, joka oli sekä ovelampi että ehken suuremmilla rahakannatuksilla varustettu — täytyy tuoda julkisuuteen sen seikan, ettei Pearykään ole todella muuta tehnyt kuin pelannut hiukan taitavammin kuin Cook "naparetkeilijän" roolia, niin sanokaamme ensiksi, ettei Pearyn tekemiä virheitä ja epäkohtia paljastellessamme ole tarkoitettu millään tavalla toimia Cook'in lohdutukseksi. Samanlaista huijausta on esiintynyt tieteen muillakin aloilla, keksien milloin "seerumeita" milloin, jotakin muuta "lääkettä" taikka muita aineita. Jokin vuosi taaksepäin eräs tohtori Friedman nykäsi amerikalaisilta sievoset miljoonat "tuberkeli-seerumilla", joka huolellisempien kokeitten jälestä havaittiin olevan lähimain vaaratonta sairaitten terveydelle, monia muita samanlaisia pienempiä huijareita mainitsematta. Kapitalistinen järjestelmä synnyttää tuollaista huijausta, huolimatta siitä että tavalla taikka toisella väestö kärsii enemmän tai vähemmän niistä. Tiede voi päästä oikeaksi tieteeksi — muuttumattoman totuuden kaikesta olevasta tietämiseksi — vasta sen jälestä kun se eristetään yksityiskeinottelun alueesta ja jätetään suoritettavaksi maailman kaikkien asukasten eduksi, mutta siihen päästään vasta sosialistisen järjestelmän vallitessa.

Siitä miten nykyisen järjestelmän vallitessa törkeän kömpelö huijaus saattaa käydä täydestä ja saada suurten kansakuntien lailliset edustus- ja hallintolaitokset kannattamaan julkeaa puijausta, saa hieman käsitystä, lukemalla Vapusta kirjoituksen "Se pohjoisnavan löytö". On vain mainittava, että vastoin noita tosiseikkoja — taikka oikeammin niitten uhallakin — joita kirjoituksessa tuodaan ilmi on edelleen olemassa viralliset päätökset, tietosanakirjojen vakuutukset ja kartat juuri tuosta "naparetkestä" kuin todellisuudessa tapahtuneesta asiasta ainakin. Virallisesti Yhdysvaltain hallitus "luovutti" kapteeni Pearyn "löydöt" Tanskalle äskeisessä kaupassa, jossa se samalla osti itselleen kolme pikkusaarta Länsi-Indian saaristosta ja laivastoministeri Daniels'in määräyksestä painetaan kartat uudelleen "tarkistettuina" jättäen kuitenkin amerikalaisen Pearyn "napalöytö-retken" viivat.

Vapussa olevan kirjoituksen tarkotus ei ole poistaa niitä viivoja virallisista kartoista, vaan niiden synnyttämiä harhakäsitteitä lukijain päästä. Tämä pohjoisnapaseudun "tutkimisjuttu" intresseeraa meitä suomalaisia senkin takia, kun koko Grönlanti ja tietenkin koko napa-alue kuuluu olevan "meidän perintömme"; kun me kai lähdemme sen kuparisaarelaisen "tiedemiehen" kanssa vaatimaan tätä perintöä omaksemme, niin pitäähän meidän tietää jotakin siitä.

Muistakaa siis rakkaat veljet tilata Vappu nyt heti!

"Mitä ihminen kylvää, sitä hän myös nittää"

Papit ovat kaikissa maissa valmiita puolustamaan hallitusta kaikessa, menipä hallitus miten pitkälle tahansa kansan sortamisessa. Räikeimmin on tämä tosiasia tullut näkyviin nykyisen sodan aikana. Papit ovat kaikkialla toimineet miesten värvääjinä armeijaan ja laivastoon, missä pakollinen asevelvollisuus ei ole ollut vielä voimassa. Siellä taasen, missä pakkomääräykset ovat voimassa miesten saamiseksi, kuten Saksassa, Ranskassa, Venäjällä ja monissa muissa maissa, papit ovat tehneet muita huomattavia palveluksia hallituksilleen.

Hallitsevan luokan uskollisina renkeinä papit ovat kaikissa sotivissa maissa kehottaneet rintamaan lähteviä sotilaita siittämään ennen lähtöään edes yhden jälkeläisen — kanuunan ruuaksi tulevien aikojen varalle. Ennen sotaa papit pitivät pitkän nuhdesaarnan jokaisesta "äpärästä", kun sellaisia silloin tällöin sattui syntymään. Ihmisen siittäminen ulkopuolella avioliiton oli kauhea synti, ei ainoastaan jumalan edessä, vaan myöskin ihmisten silmissä. Syntiin "langennut" ja etenkin naispuolinen osallinen, menetti hyvän maineensa koko elämän ijäkseen.

Niin ennen sotaa.

Sodan puhjettua siveyskäsitteet tekivät täydellisen häränpyllyn. Ja tämän pyllähdyksen aikaansaamiseksi papit tekivät kaikkensa. Suurin epäsiveellisyys julistettiin nyt oikeutetuksi ja kunnialliseksi jumalan ja isänmaan edessä. Papit parvellivat nuorten naisten keskuudessa ja kehottivat heitä rupeamaan "sotamorsiamiksi". Ja viattomat tyttöparat noudattivat kehotuksia, myyden viattomuutensa isänmaalleen ja saaden palkakseen useimmassa tapauksessa veneerisen taudin ja epäterveen jälkeläisen.

Englannissa ovat papit näytelleet varsin huomattavaa osaa tässä suhteessa, etenkin rekryyttien värvääjinä ja sittemmin pakollisen asevelvollisuuden käytäntöön vaatijoina. Kun he eivät onnistuneet oikein hy-

A. F. of Laborin johtajat ja työväestön suhtautuminen sotaan

Washingtonissa, D.C., pidetyssä A. F. of L:n ylimääräisessä konventisioonissa on mainittu työväen ammattiunioiden liitto hyväksynyt politiikakseen vastaisena sota-aikana seuraavat toimintaperiaatteet, jotka ilmenevät alla olevasta virallisesta julistuksesta:

"Me puhumme miljoonien amerikalaisten puolesta, sillä me emme ole mikään lahkokunta. Me emme myöskään ole mikään puolue, sillä me edustamme työväen järjestöjä, jotka yhteisten tarpeitten puristus sitoo toisiinsa. Me edustamme sitä osaa kansasta, joka on lähinnä elämän todellisuutta. Ne joita me edustamme, käyttelevät kansan työaseita ja painiskelevat niitten voimien kanssa, jotka aineellinen sivistyksemme kehittyessään on valtansa alle alistanut. Tuo voima ja teollisuusvälineiden käyttö on suurempi kuin sotavälineitten voima ja se tulee aikanaan näyttämään etevämmyyttään sotapuuhien rinnalla. Maailmansota riehuu parhaillaan, eikä se aika ole vielä koittanut, jolloin sota olisi käytännöstä hyljätty.

"Hyväksymmepä sen taikka emme, niin meidän sittenkin täytyy tunnustaa, että sota on tilanne, jonka kanssa meidän on oltava tekemisissä. Nykyinen europalainen sota, johon tällä kertaa useimmat sivistyskansat ovat sotkeutuneet ja joka vaikuttaa koko maailman teollisuuteen ja kauppaan, uhkaa joka hetki vetää kaikki kansat, myöskin oma kansamme lukuun otettuna, kamppailuun keskenään. Siksipä meidän ensimäisenä tehtävänämme onkin painostaa sotatilan pohdintaa ja harkitsemista, paljastaa harhaluuloja, esittää inhimillisen hyvinvoinnin periaatteita ja itsensäsäilyttämistä, joiden tulisi ohjata meidän toimintamme suuntaa jokaisessa elämän pyörteessä. Keino välttää sotaa, on perustaa rauhan aikana oikeutta rakentavia tekijöitä ja siten ylläpitää rauhaa edellyttävää tilannetta ja pitää kurissa voimia, jotka muuten aiheuttaisivat sodan.

"Nykyaikaisen sodan menettelytavat, sen uudet sotatieteelliset toimenpiteet, sen äärettömät järestämiset sekä sotilaallisessa että teollisessa tarkotuksessa, esittävät meille pulmallisia tehtäviä, jotka suuresti eroavat kaikista edellisten sotien esiin loihtimista toimenpiteistä. Mutta nämä kansojen ratkaistavaksi joutuneet tehtävät tarjoovat kaikille kansoille tilaisuuden uuden vapauden ja laajempien mahdollisuuksien perustamiselle. Uudenaikainen sota tuo mukanaan siihen sekaantuneitten kansojen välille kilpailun työpajoissa, teollisuuslaitoksissa, maatuotteissa, rahalähteissä, kuljetusvälineissä, jolloin välttämättä on vedottava työnantajien ja työntekijöitten väliseen suhteeseen. Ja koska meidän omaa maatamme nyt väijyy uhkaava vaara, on soveliasta, että Yhdysvaltain kansan suuret joukot neuvottelevat ja päättävät siitä, mitä toimintapaa he tulevat seuraamaan siinä tapauksessa että selkkauksia syntyy ja että ne pakottavat puolustamaan tasavaltaamme, sekä niitä ihanteita, joitten puolesta se on taistellut.

"Kansanvallan ja erikoisoikeuksien välisessä taistelussa oikeudesta ja historiallisesta olemassaolon syistä kansanjoukot välttämättä edustavat demokratian ihanteita ja sen luomia laitoksia. Järjestetyssä yhteiskunnassa on muuan valtava järjestö, jonka tarkotuksena on kehittää edelleen näitä ihanteita ja laitoksia ja se järjestö on työväenliike.

"Ei missään edellisessä sodassa ole järjestynyt työväestö ottanut johtavaa asemaa.

"Työ on saavuttanut oikeuksiensa, voimansa, tulolähteittensä ja arvonsa ymmärtämystä ja sen välttämättömyydestä yhteiskunnassa on annettu tunnustusta ja siksi sen on määriteltävä tarkoin ja johdonmukaisesti päätöksensä.

"On oikein että me suoraan esitämme kokemuksia ja syitä, jotka entisinä aikoina sodan kestäessä ovat kansoja ehkäisseet hyötymästä palkkatyöläisten vapaaehtoisesta ja sydämellisestä yhteistoiminnasta, ja että me sen jälkeen esitämme mitenkä nämä kansallista voimaa ja tarmoa häiritsevät esteet voidaan poistaa.

"Sota ei milloinkaan ole lopettanut teollisten oikeuksien puolesta ja niitten saamiseksi käytävien taisteluitten välttämättömyyttä. Sota-aikana tulee palkkatyöläisen, kuten sanotaan, toisella silmällä seurata ryöstäjiä kotona ja toisella silmällä vihollista, joka uhkaa kansallisten hallitusta. Sellaiset ryöstöt ovat sotiville kansoille tehneet mahdottomaksi milloinkaan asettaa liikkeelle vaikuttavasti koko voimaansa ulkonaista puolustautumista varten.

"Me väitämme, että kansan varustautumiselle sodan varalta on tärkein tehtävä saattaa kotiolonsa kuntoon ja saattaa oikeuden vallitsevaksi kotoisissa asioissa. Edelliset sodat, alettiinpa niitä käydä mitä tarkotusta varten tahansa, kasvattivat uusia mahdollisuuksia palkkatyöläisen ryöstämiseksi. Ei ainoastaan lainlyöty tunnustaa välttämättömäksi työläisten oikeuksien puolustaminen, jotta nämä antautuisivat omasta vapaasta tahdostaan maataan palvelemaan, minkä voi tehdä vain silloin kun jokainen kansalainen tuntee elävänsä oikeuden turvassa, vapaana ja edessään elämiseen mahdollisuus, vaan kansallisen pakon tekosyyllä työläisiltä riistettiin keinot puolustautua vihollisiaan vastaan kotona, heiltä ryöstettiin kaikki edut, suojelus, vieläpä se oikeuden turvakin, joka vuosikymmenien taisteluitten aikana oli saatu. Tästä syystä työläiset ovat tulleet siihen käsitykseen, että aiheuttipa sodan mikä syy tahansa, niin aina palkkatyöläiset siinä ovat menettäneet.

"Entisinä aikoina ei työläisillä ole ollut minkäännäköisiä edustajia siinä neuvostossa, joka sotatilannetta käsittelee. 'Kansallisen turvallisuuden' nimessä on aina automaattisesti kaikki työläisten edut, oikeudet ja harrastukset uhrattu.

"Europalainen sota on osottanut mitenkä suuresti hallitukset ovat riippuvaisia kansan suurten joukkojen yhteistoiminnasta. Koska kansanjoukot antavat välttämättömän palveluksensa, niin siitä seuraa, että heillä tulisi myöskin olla oikeus lausua millä ehdolla he palvelustaan antavat.

"Yhdysvaltain työläiset tekevät uskonsa, vaatimuksensa ja tarkotusperänsä tunnetuiksi itse vapaaehtoisesti perustamansa laitoksen—järjestyneen työväenliikkeen kautta. Tämä laitos ei edusta ainoastaan niitä, jotka suoranaisesti tämän järjestön muodostavat, vaan myöskin nekin, joilla on yhteisiä tehtäviä ja pyrkimyksiä, mutta jotka vielä niitten saavuttamiseksi eivät ole järjestäytyneet liittoihin.

'Olipa kysymys rauhasta tai sodasta, niin järjestynyt työväenliike koettaa toimia kaikessa inhimillisen hyvinvoinnin ja sovelijaisuuden nimessä. Työväenliike on olemassa puolustaakseen rikkauksien tuottajia yksityisten harrastusten liiallista ahneutta, voitonhimoa ja ryöstöhalua vastaan, sekä vastuunalaisuutta vailla olevan järjestelmän inhottavaa ahneutta, sydämettömien korporatsionoien ja työnantajien epäinhimillisyyttä ja rikoksellisuutta vastaan.

"Työväestö vaatii, että oikeus tunnusettaisi sen puolustajaksi niitä voimia vastaan, jotka edellisissä sodissa kansallisen välttämättömyyden varjossa ovat toimeenpanneet mitä julkeimpia suunnitelmia.

"Palkkatyöläisten edustajina me painostamme sitä, että hallituksen palveluksessa ja kaikilla toiminta-aloilla työsuhteet ja palkat olisi määrättävä inhimillistä hyvinvointia ja oikeutta silmällä pitäen.

'Kansa ei voimakkaasti saata puolustautua ulkonaista vihollista vastaan, jos osaa sen kansalaisista vaaditaan ottamaan sotaan osaa huolimatta siitä, että niitten mielessä karvastelee kovakourainen vääryys, jota näitä kohtaan on harjoittanut juuri se hallitus, jota heidän tulisi puolustaa.

"Kansallisen puolustuksen kulmakivenä on oikeus mikäli elämän perussuhteet taloudellinen oikeudenmukaisuus on kysymyksessä. Ainoa, joka työläisille tätä koettaa saada, on työväenliike. Suurin teko mitä kansallisen puolustuksen hyväksi voi tehdä, on, ei suinkaan työväenliikkeen kuristaminen ja sitominen, vaan se, että tuodaan esiin sen suurin tarkotusperä ja mahdollisuus vaikuttavaan vapaaehtoiseen henkiseen yhteistoimintaan käytännössä.

"Sen pitkän ajanjakson kuluessa, jolloin työväenliike on kehittynyt, se on käynyt siksi kehittyväksi voimaksi, joka teollisuudessa ja kaupassa on järjestänyt inhimillisyyttä koskevaa puolta. Se on suuri yhteiskunnallinen tekijä, joka on otettava huomioon kaikissa palkkatyöläisiä koskevissa suunnitelmissa. Tehtiinpä suunnitelmia sodan tai rauhan varalta, nin hallituksen on tunnustettava työväenliike siksi tekijäksi, jonka kautta se voi olla kosketuksessa palkkatyöläisten kanssa.

"Industriaalinen oikeus on niillä jotka meidän maamme rajojen sisäpuolella asuvat. Tähän oikeuteen on yhdistetty velvollisuuksia, jotka sodan aikana ilmenevät siinä muodossa, että on antauduttava tasavallan puolustuksen palvelukseen sen vihollisia vastaan. Ja me tunnustamme, että tällainen palvelus voi olla sekä industriaalista että sotilaallista laatua, jotka molemmat ovat yhtä välttämättömiä kansallisessa puolustuksessa. Siksi pidämmekin johdonmukaisena sen, että jos kerran hallitus, joka vaatii miehiä ja naisia antamaan työvoimansa, ruumiinsa tai henkensä sen palvelukseen, myöskin vaatii kaikki rikkaudet, ihmisraadannan tulokset—omaisuuden, räitten ihmisolentojen palveluksen. Siksi me käsitämmekin, että jos kerran työläisiä kansallisen vaaran tai hädän aikana voidaan vaatia antamaan uuvuttavampaa palvelusta kuin mitä inhimillinen hyvinvointi edellyttää, niin tuollaista palvelusta olisi vaadittava vain silloin kun sitä seuraavat lisätyt takeet turvallisuudesta ja kun työnantajille lankeeva liikevoitto näissä laitoksissa, joissa työläisten täten on työskenneltävä, on rajoitettu määrättyyn prosenttiin. Tuollaisen prosentin määräämisen tulee perustua tuotteitten todellisiin tuottokustannuksiin.

"Työläisillä ei ole mitään harhakäsitteitä sen politiikan suhteen mitä omistavat luokat — työnantajat seuraavat sodan ja rauhan aikana, ja he samalla mysökin käsittävät tuon politiikan keskittyvän tasavallan turvallisuuden ja demokratian ihanteiden ympärille. Se on perintö, jonka kansanjoukkomme saivat esi-isiltämme, jotka taistelivat siksi, että vapaus tässä maassa vallitsisi—perintö, joka on annettava jokaiselle sukupolvelle heikentymättömänä ja arvokkaana.

(Jatk.)